

ת"פ 37159/06 - מדינת ישראל נגד מוחמד בשיטי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 37159-06-16 מדינת ישראל נ' בשיטי
לפני כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
בענין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מוחמד בשיטי
הנאשם

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות חמירות, לפי סעיף 152 לחוק העונשין תשל"ז - 1977, והתפרעות, לפי סעיף 274(1), (2) ו-(3) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, והתפרעות, לפי סעיף 152 לחוק הנ"ל. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, ביום 10/6/2016, בסמוך לשער הגואנמה בהר הבית, תקפו עשרה צעירים, בהם הנאשם, שוטרים שהיו במקום. הצעירים תקפו את השוטרים באלימות ובאלימות, ויידו לעברם אבנים. הנאשם, שהבחן בשוטר שבבו מופנה אליו, הרים מחסום משטרתי מברזל, התקרב אל השוטר והטיל את המחסום לעבר השוטר מרחק של צעדים ספורים. השוטר, שלא הבחן כלל בנאשם, הוטל לקרקע מעוצמת הפגיעה. כתוצאה מהאמור נחבל השוטר בגב העlion, בידיים וברך ימין, וונגרמו לו רגשות באיברים אלו והגבלה זמנית בתנועה, והוא נזקק לטיפול רפואי ולתקופת החלהמה.

במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי ההתפרעות באה לידי ביטוי בזריקת המחסום המשטרתי על ידי הנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה מבקשת להטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה של 16 חודשים, מאסר על תנאי וקנס ממשועתי ומרתייע.

המאשימה טענה כי הנאשם נטל חלק בהתקלות אסורה שמטרתה להפר את השלום ולפגוע בשלטון. בנגד לדברי הנאשם לפני שירות המבחן, כי התנהל באופן אימפליסיבי ופיזי, הוא נטל יוזמה, ובחר להטיל את מחסום הברזל על השוטר.

עמוד 1

לסבرتה, מתחם העונש ההולם למעשו של הנאשם נע בין 14 חודשים מאסר בפועל לבין 32 חודשים מאסר בפועל.

לזכותו של הנאשם זקופה המאשימה את העובדה שהוא נעדך עבר פלילי, את הזמן השיפוטי שחשך ואת האחריות שנintel על מעשו.

לנוכח האמור טענה המאשימה כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלוקת הعليון של השלישי בתחthon של מתחם העונש ההולם אותו ביקש לאמצז.

3. הגנה מצדקה בקשה לפועל בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עונש מאסר לתקופה קצרה ככל שניתן, שירוצה בדרך של עבודות שירות.

הסגור בטיעונו לא התעלם מחומרת מעשה העבירה שביצע הנאשם, אותו כינה "מעשה שלא יעשה" ו"מעשה המעורר סלידה". יחד עם זאת טען כי הנאשם לא פעל ממניע אידאולוגי, ולא מתוך כוונה לפגוע במשטרה, אלא באופן אימפואטיבי. לדבריו, האירוע כלו נמשך פרק זמן קצר ביותר, ולא נגרמו במהלךו פגיעות ממשיות. משכך, ובסתמך על פסיקה שהציג, טען הסגור כי מתחם העונש ההולם מתייחס בעבודות שירות, ולא במאסר מאחורי סורג ובריה.

הסגור פירט כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע עליהם חרטה, עמד בצו פיקוח מעצרים, השתתף בקבוצה טיפולית, שהיא בمعצר ממשך הקרוב לחודש, והיה נתון במעצר בית מלא כ-9 חודשים. עוד ציין הסגור כי הנאשם הינו אדם חיובי בעיקרו, אשר שילם מחיר על מעשיו, שכן בעקבות הסתבכותו בוטלה חתונתו המתוכננת עם ארוסתו דאז. לדבריו, עונש מאסר בפועל ממש יחולט באופן מסוים שיקומו של הנאשם, כאשר על פי תסקير המבחן הסיכויים לשיקומו גבוהים ביותר.

4. הנאשם בטיעונו הביע צער על מעשיו, והתחיב שלא לשוב עליהם עוד.

פסקoir שירות המבחן:

5. שירות המבחן פירט בתסקריו את נסיבותו האישיות, המשפחתיות, החינוכיות, התעסוקתיות והנורמטיביות של הנאשם.

שירות המבחן ציין כי הנאשם, צעיר בן 27, שחה בצו פיקוח מעצרים במשך 6 חודשים, שיתף פעולה, הגיע לפגישות, שיתף בקשריו וביטה רצון לעبور תהליך שינוי של דפוסים בעיתים. עוד ציין שירות המבחן כי מעסיקו של הנאשם מכיר אותו תקופה ממושכת, מקיים עמו קשרים טובים, מרוצה מעבודתו, מודע לביטול חתונתו ומבקש לעזור לו.

הנאשם קיבל על עצמו אחריות לביצוע העבירות, מסר כי התנהל באופן אימפרסייבי ופיזי, מתוך לחץ ופאניקה שחוווה עם ההמולה וההתרגשות, על רקע גז פלפל בו נעשה שימוש באותה העת.

שירות המבחן התרשם כי להליכים נגד הנאשם, לטעמו ולתנאים המגבילים שהוטלו עליו, יש השפעה אפקטיבית עליו. הם חידדו לו את חומרת העבירות, את גבולות האסור והמורור וחיזקו את ההרתעה מפני חזרה על מעשים דומים בעתיד.

שירות המבחן העיריך כי לעונש מסר בפועל עלולות להיות שלכות קשות ופגיעניות בנאשם, שכן זה יחשוף אותו לערכים שלוים וערריניים, יוביל לפגיעה בו ויחבל בהמשך התפתחות חייו באופן תקין. לפיכך, לאור האמור ולנכח גילו הצעיר, המליך שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ וצו מבן. לחילופין, אם בית המשפט יראה לנכון להטיל על הנאשם עונש מאסר, שייהיה זה במסגרת עבודות שירות, לתקופה קצרה ככל שניתן.

דין ומסקנות:

6. תקיפתו של שוטר הממלא את תפקידו פוגעת לא רק בשלוומו, בבריאותו ובזכויותו של השוטר כל אדם הזכאי לשמירה על זכויות אלה, אלא פוגעת גם בשלטון החוק, וביכולתו של השוטר למלא את תפקידו ולהילחם בפשיעה.

בהתיחס לעבירות דומות נקבע בפסקה כי:

"העבירה של תקיפת שוטרים והעלבתם הינה עבירה חמורה הפוגעת באושיות שלטון החוק. השוטרים عمליים יומם ולילה להבטיח את הסדר הציבורי ואת בטחון הציבור ושלומו. הם חסופים לפגיעה מצד ערריינים והם יותר מכל בעל תפקיד אחר, זוקקים להגנתו של בית המשפט בכך שיכביד את ידו על מי שפוגע בהם ומעלייב אותם".

(ע"פ (ח') 08-11-15150abo שקרה נ' מדינת ישראל 22/1/2009)

כאמור, הנאשם ניצל את העובדה שהשוטר לא הבחן בו, ובזמן שבגו הופנה אליו, הטיל לעברו מתחום משטרתי מברזל, בעוצמה שהביאה לכך שהשוטר הוטל לקרקע, נחבל באברים שונים בגופו ונזקק לטיפול רפואי ולימוי החלמה. בכך פגע הנאשם פגעה של ממש בערכים החברתיים המוגנים האמורים.

7. המתואר לעיל, בונגע למקומות שנגרמו לשוטר כתוצאה מפגיעה המחווס בו ונפילתו, לא מאפשר לקבל את טענת ההגנה כי הנאשם לא גرم במשינוי לפגיעה ממשית. לעומת זאת, עובדות כתוב האישום מתישבות עם עדמת ההגנה כי הנאשם לא פעל לאחר תכנון מראש, אלא באופן ספונטני, על רקע ההתרחשויות המפורטות בכתב האישום.

חלוקת של הנאשם בביצוע העבירה הינו מלא. הנאשם, ורק הנאשם, הוא שהטיל את מחסום הברזל לעבר השוטר וגרם לפציעתו.

הנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה פורט לעיל. הנזק שנגרם בפועל אינו אלא התממשותו של הנזק הצפוי.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה לא ציינו מפורשות בכתב האישום. אולם הנסיבות המפורטוות בו, השתתפותו של הנאשם יחד עם שירות אחרים בידי אבנים לעבר שוטרים, בדחיפות ובמהלומות, מדברות בעד עצמן. גרסת הנאשם לפני השירות המבחן, כי ברקע למשיו עומדת שימוש שנעשה בגז פלפל, אינה עולה מעובדות כתוב האישום, וממילא לא ניתן לקבלה. מכל מקום, גם אם כך היו פנוי הדברים, לא היה בעובדה זו לשמש נימוק לקולא.

.8. לאור האמור, ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה (ראו: רע"פ 16/1544 זבידאת נ' מדינת ישראל 25/2/2016, ת"פ 20422-10-15 פרקליטות מחוז מרכז נ' גורמס 2016/3 והפסיקה הנזכרת בו) אני סבור כי מתחם העונש ההולם למשיע העבירה שביצע הנאשם נע בין מספר חודשי מאסר לRICT בפועל ממש לבין 24 חודשים מאסר בפועל.

איןני מתעלם מגזרי הדין אליהם הפנו הצדדים בטיעוניהם, לתמיכה בעמדתם ביחס למתחם העונש ההולם ומדיניות הענישה הנהוגה. אולם, הפסיקה אליה הפנתה המשימה נוגעת לנאים בעלי עבר פלילי משמעותי, אשר נסיבות העבירות שביצעו חמורות ביחס למשיעו של הנאשם. לעומת זאת, הפסיקה אליה הפנה הסגורה נוגעת לנאים שניסיון לתקוף שוטרים לא צלח, הם ולא פגעו בהם בפועל, ופעולותיהם לא כוונו לפגיעה בשוטר מסוים באופן מוקדק, תוך ניצול סיטואציה שהוא לא הבחן בסכנה האורבת לו מאותנו נאשם.

.9. לצורך קביעת העונש המתאים לנאים בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את פגיעה שתיגרם לו, מطبع הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו, ואת פרקי הזמן הממושכים בהם שהה במעצר אחריו סוג ובריח ובתנאים מגבלים. עוד יש להתחשב בנזקים שנגרמו לו כתוצאה מביצוע העבירה וההילכים שננקטו נגדו בעקבותיה, ובהתאם, אשר יתרה את הצורך להuid את השוטר בו פגע הנאשם, וחסכה מזמן של העדים האחרים המפורטים בכתב האישום, זמןם של הצדדים ומשאבי המערכת. עוד עומדים לזכותו של הנאשם עבורי הפלילי הנקי, ההליך הטיפולי עמו שיתף פעולה במסגרת צו פיקוח המעצרים בו היה נתון, ונסיבותו האישיות המפורטות בתסaurus.

לנוכח האמור סבורני כי העונש המתאים לנאים מצוי ברף התיכון של מתחם העונש ההולם הנ"ל. אולם, המלצהו העונשית של שירות המבחן חריגה של ממש מתחם העונש ההולם, ולא ניתן לאמצה.

.10. אני דין אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר למשך 5 חודשים, בגין ימי מעצר מיום 10/6/2016 ועד ליום 5/7/2016. הנאשם
ויתיצב לריצוי מאסרו בבית המעצר ניצן ברמלה ביום 19/11/2017 עד לשעה 9:30.

ב. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור עבירה
של תקופת שוטר לפי סעיף 274 לחוק העונשים תשל"ז - 1977.

ג. קנס בסך 2,500 ₪, או 20 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 5/2/2018.

5129371 זכויות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 ימים מהיום.

נitan היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017.